

Parohia „Înălțarea Domnului”

Str. Crinilor 45, Pașcani, jud. Iași
@ inaltareadomnului.pascani@gmail.com

Preot paroh: Marius Ionuț Tabarcea

+40 745 776 456

Bucurați-vă!

„Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiți.” (Romani 12, 12)

Anul III • Nr. 33 (81) • 20 noiembrie 2022

Publicație editată și distribuită gratuit de Parohia „Înălțarea Domnului” Pașcani, Protopopiatul Pașcani

Calea spre mântuire

Mila și adevărul să nu te părăsească

Regele Solomon

„Mila și adevărul să nu te părăsească; leagă-le împrejurul gâtului tău, scrie-le pe tabla inimii tale; atunci vei afla har și bunăvoință înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.” (Pilde 3, 3-4)

Duminica a 26-a după Rusalii

Nimeni nu se poate considera astăzi bogat și stăpân pe averi

Părintele Ilie Cleopa

Câtă dreptate are cel ce a zis: „Toate sunt mai neputincioase decât umbra. Toate nu sunt decât visurile mai înșelătoare, pe care într-o clipeală moartea le apucă”. Și iarăși: „Când dobândim lumea, în groapă ne sălășluim”, zice Sfântul Ioan Damaschin, în slujba înmormântării. La fel încheie și Domnul în Evanghelia de astăzi: „Așa este cel ce își strânge lui comori, iar nu întru Dumnezeu se îmbogățește” (Luca 12, 21).

Cel ce adună averi și se leagă cu mintea și cu inima a de banii săi, de averile sale și de dezmiertările trupului său, acela nu în Dumnezeu se îmbogățește, ci în prăpastia iubirii de bani și a iubirii de averi se aruncă pe sine, spre a lui veșnică pierzare. Cel ce adună bani peste bani și averi, iar la milostenie nu se gândește, unul ca acela din zi în zi își mărește povara sufletului său, își mărește prăpastia căderii sale în muncile iadului, căci cu cât adună mai multă avere, cu atât se face mai departe de Dumnezeu și mai adânc se scufundă în grijile sale cele viclene ale veacului de acum.

Să știm și aceasta că nu toată bogăția este spre osândă. Că cel ce adună cu dreptate bani și averi, dar nu-și lipește inima de nimic, ci, dimpotrivă, ajută pe cei săraci și face multe milostenii, unul ca acela se mântuiește mai ușor decât cel sărac care cârtește și se lipește cu mintea și inima de puținele sale agoniseli. (...) Deci nu averea pierde sufletul omului că toate sunt create bune de Dumnezeu, ci întrebuițarea ei rea și robierea inimii și a minții noastre de cele materiale și de plăceri.

Nimeni dintre noi nu se poate considera astăzi bogat și stăpân pe averi. Toți sunt aproape la fel în cele din afară, dar destul de diferiți în cele dinlăuntru. Adică în tăria credinței, în viața curată, în râvna pentru rugăciune, în post, în smerenie și în iubirea aproapelui. Înaintașii și părinții noștri de demult aveau averi puține și copii mulți, dar aveau și credință multă. Ei făceau toate cu rugăciune și mulțumire, ca înaintea lui Dumnezeu, care vede și știe inimile noastre. Ei își împărțeau puținele averi în trei părți: pentru familie, bisericilor, ca să fie pomeniți toată viața, și la cei săraci și suferinzi, ca să se roage pentru ei. Așa să facem și noi, frații mei. (...)

Să-L rugăm pe Bunul Dumnezeu să ne izbăvească de patima iubirii de argint și de tot păcatul, ca să ne îmbogățim în Hristos Iisus, Domnul nostru, Căruia I se cuvine slava în vecii vecilor. Amin.

Învățăm din pilde

Cu ce măsură veți măsura cu aceeași vi se va măsura

Șătuțul de la poalele castelului fu trezit în zori de glasul crainicului castelanului, care dădea citire în piața unei vestiri.

– Preaiubitul nostru stăpân îi cheamă pe toți bunii și credincioșii săi supuși să ia parte la petrecerea prilejuită de sărbătoarea zilei sale de naștere. Pentru fiecare se va pregăti un dar. Stăpânul cere însă la rândul-i tuturor să-i dea o mână de ajutor: să binevoiască aceia care vor veni la petrecere să aducă acolo niște apă ca să umplem puțul castelului, de acum secat...

Crainicul reluă de mai multe ori vestirea, apoi întoarse spatele mulțimii și, însoțit de gărzi, o porni spre castel.

În sat se răspândiră de îndată diverse zvonuri. – Vai, tot tiran a rămas! Are destule slugi ca să poată să-i umple puțul... eu voi duce o ulcă de apă: să-i ajungă!

– Ba nu, el a fost mereu bun și milostiv! De aceea eu voi duce un butoiș!

– Ba eu doar un... degetar!

– Iar eu un butoi!

În dimineața petrecerii, pe drumul care urcă spre castel se putea vedea un straniu alai. Unii împingeau din răspuțeri butoaie mari sau găfăiau cărând vedre mari pline cu apă. Alții, luându-și în răs tovarășii de drum, duceau pe tăvi carafe mici sau ulcele cu apă. Alaiul intra astfel în curtea castelului. Fiecare goli apa adusă în puțul castelului, lăsând într-un ungher vasul în care o adusese, îndreptându-se apoi plin de bucurie înspre sala unde avea să aibă loc ospățul. Fripturi și vinuri, dansuri și cântece se înlanțuiau, fără încetare, până când, spre seară, stăpânul castelului le aduse tuturoara mulțumire cu vorbe meșteșugite și se retrase în odăile sale.

– Și darul făgăduit? Mormăiră unii, supărați și dezamăgiți.

Alții vădeau, dimpotrivă, o bucurie deplină. „Stăpânul nostru ne-a dăruit cea mai minunată petrecere!” Înainte de a pleca, fiecare trecu să-și ia înapoi vasul în care adusese apa. Atunci izbucniră strigăte și exclamații de bucurie dar și urlete de mânie. Vasele fuseseră umplute până la gură cu bani de aur!

„Dați și vi se va da... căci cu ce măsură veți măsura, cu aceeași vi se va măsura”.

Este bine să știm

Câte zile de post trebuie să ținem înainte de a merge la spovedanie?

Părintele Constantin Necula

Câte zile de post trebuie să ținem înainte de a merge la spovedanie?

Dacă mergeți în a 40-a zi de post, 40 de zile. Dacă mergeți în prima zi, o zi de post și, în următoarele 39 de zile, continuați postul. Cu alte cuvinte, când e de post, e de post! Ideea aceasta cu spovedania și postul de dinainte de spovedanie este una dintre – iertați-mi cu-vântul prost – idolatrizările legate de Ortodoxia noastră, una dintre falsele rigorisme pe care le-am impus, pentru că sunteți – și aici zic și eu, ca fiul meu, piua, că v-am prins – de foarte multe ori tentați să ziceți: „nu mă duc la spovedit, pentru că am mâncat azi după-masă nu știu ce. Nu fac aia, că...”.

Dacă e să fim sinceri, trebuie să recunoaștem că uneori ne mai și ascundem după rigorile astea, în încercarea de a sta cât mai departe de ceea ce trebuie să facem. Postul trebuie să te apropie de ceea ce trebuie să facem. Postul trebuie să te apropie de post. N-ai postit până te-ai spovedit? Postești după ce te-ai spovedit! N-ai postit până te-ai împărtășit? Te împărtășești și postești! Sunt unele lucruri cu adevărat recuperabile în Biserică și – Slavă Domnului! – postul este unul dintre ele.

Sărbătorile, izvor de bucurie

Cine este Maica Domnului pentru mine?

Arhimandritul Teofil Părăian

Pentru că totdeauna noi trebuie să ne raportăm personal la lucrurile mai presus de noi, întrebarea este cum stau eu față de Maica Domnului, cât sunt eu de cinstitor față de Maica Domnului, **ce înseamnă pentru mine Maica Domnului?** Știu că pentru Fiul lui Dumnezeu, Care S-a făcut Om, ea este mama Lui. Știu că pentru Dumnezeu Tatăl înseamnă aleasa lui Dumnezeu Tatăl, știu că pentru Dumnezeu -Fiul înseamnă locașul lui Dumnezeu-Fiul, mai știu că pentru Duhul Sfânt înseamnă cea peste care S-a pogorât Duhul Sfânt. Știu că pentru Sfânta Elisabeta înseamnă Maica Domnului ei. Știu că pentru femeia care a ridicat glas din popor înseamnă „cea fericită”. Dar pentru mine, personal, ce înseamnă Maica Domnului: cât sunt eu de legat de Maica Domnului?

În privința aceasta, există două extreme: unii care o cinstesc prea mult și alții care o cinstesc prea puțin. Care e, de fapt, locul Maicii Domnului în cinstirea Bisericii? Este după Domnul Hristos. Întâi sunt Domnul Hristos, Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Duhul Sfânt, așadar mai întâi este Preasfânta Treime, apoi e Maica Domnului. Nu e înainte de Domnul Hristos, pentru că sunt unii care la Maica Domnului parcă se gândesc mai mult ca la Domnul Hristos. Nu e corect. Maica Domnului este după Domnul Hristos.

Și sunt alții care nu cinstesc deloc pe Maica Domnului. Bineînțeles, nu sunt ortodocși aceștia. Și aceștia n-o cinstesc din motivele pe care le cred ei întemeiate pentru ei, dar care nu sunt întemeiate, pentru că, iată, și îngerul a cinstit-o, și Sfânta Elisabeta a cinstit-o, și femeia care a ridicat glas din po-

Post de bucurie

Cuvinte la început de post

Părintele Sofian Boghiau

Postul, în general, este înfrânare și cumpătare. Cumpătare la mâncare, la băutură, la vorba deșartă și de prisos; stăpânire de sine și înfrânare de la orice lucru vătămător.

Profeții, apostolii și toți Sfinții Părinți pun foarte mare preț pe practicarea postului trupesc și sufletesc, urmărind astfel stăpânirea răutăților din noi.

Practic, nu este deloc ușor a te supraveghea mereu, a rezista ispitelor dinlăuntru și din afară, a-ți tăia voia, a-ți smeri trupul și sufletul, în dorința sinceră de a birui răul din tine și de a te modela după voia lui Dumnezeu.

De aceea, truda postului este socotită ca o jertfa a sufletului și a trupului adusă lui Dumnezeu și, în același timp, este o dovadă că iubim pe Dumnezeu cu adevărat, împlinindu-I și această străveche poruncă dată strămoșilor noștri încă de la începuturile lumii.

Postul deplin, postul creștin bine plăcut lui Dumnezeu este însoțit întotdeauna de rugăciune și de milostenie, acestea fiind socotite de Sfinții Părinți ca aripi ale postului.

Accentul trebuie să cadă mai ales pe postul sufletesc. Dacă ne lăsăm robiți de poftă urâtă, de patimi, cu toate că postim cu trupul, alungăm de la noi harul lui Dumnezeu și pierdem răsplata postului.

por a cinstit-o, și Domnul Hristos a cinstit-o, și Tatăl Cel Ceresc, și Duhul Sfânt, așa încât pentru noi nu există nici o îndoială. De altfel, noi nu căutăm niște temeieri pentru cinstirea Maicii Domnului, ci intrăm în practica Bisericii: aceasta e practica Bisericii noastre și, în măsura în care noi facem parte din ea, suntem cinstitori ai Maicii Domnului. Fără aceasta nu se poate. Nu există Ortodoxie fără Maica Domnului.

Așa că întrebarea de căpetenie pentru fiecare dintre noi este: totuși, eu personal cum mă raportează la Maica Domnului, cât mă gândesc eu la Maica Domnului, cum o am în vedere pe Maica Domnului?